

Sygn. akt II Ka 473/15

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 kwietnia 2016r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce II Wydział Karny

w składzie

Przewodniczący: SSO Marek Konrad (spr.)

Sędziowie: SSO Jerzy Pałka

SSO Artur Bobiński

Protokolant: Ewa Pędzich

Przy udziale Prokuratora: Adama Kolbusa

po rozpoznaniu w dniu: 06.04.2016r.

sprawy: **A. P.**

oskarżonego o popełnienie czynu z art. 177§2kk

z powodu apelacji: obrońcy oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Przasnyszu z dnia 04.09.2015r. w sprawie IIK 846/14

orzeka:

I. Zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy.

II. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za II instancję w kwocie 1220zł w tym kwotę 1200zł tytułem opłaty.

Sygn. akt IIKa 473/15

## UZASADNIENIE

A. P. oskarżony został o to, że:

W dniu 4 czerwca 2014r. około godziny 20:00 w P. na skrzyżowaniu ulic (...) z B. nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym określone w art. 25 ust. 1 Ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. – prawo o ruchu drogowym, w ten sposób, że kierując samochodem osobowym marki M. (...) o nr rej. (...) nie zachował szczególnej ostrożności zbliżając się do skrzyżowania i podczas wykonywania skrętu w lewo nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu jadącemu z przeciwnego na wprost kierunki ruchu D. D. kierującemu motocyklem marki H. o numerach rejestracyjnych Republiki W. (...), w wyniku czego spowodował nieumyślnie wypadek drogowy, w następstwie którego D. D. doznała następujących obrażeń ciała: złamania wieloodłamowego kości udowej prawej, złamania rzepki lewej, złamania obojczyka lewego, ogólnych potłuczeń i stłuczenia płuc z niewydolnością oddechową, które to obrażenia spowodowały u pokrzywdzonego chorobę realnie zagrażającą życiu w myśl art. 156§1pkt2kk

Tj. o czyn z art. 177§2kk

Sąd Rejonowy w Przasnyszu wyrokiem z dnia 04.09.2015r. w sprawie IIK 846/14 oskarżonego A. P. uznał za winnego popełniania zarzucanego mu czynu i z mocy art. 177§2kk skazując go, z mocy art. 177§2kk w zw. z art. 37a kk wymierzył mu karę grzywny w wymiarze 300 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 40zł

Z mocy art. 46§1kk zasądził na rzecz pokrzywdzonego od A. P. kwotę 3000 tysięcy złotych.

Rozstrzygnął także o kosztach sądowych w tym opłacie.

Apelację od powyżej opisanego wyroku wniósł obrońca oskarżonego wyrok zaskarżając na korzyść oskarżonego w całości.

Wyrokowi zarzucił:

1. mogące mieć wpływ na treść wyroku obrazę przepisów postępowania:

- art. 7, 410, 424§1pkt 1 kpk poprzez nie oparcie zaskarżonego orzeczenia na wyjaśnieniach oskarżonego i uznania ich w całości za niewiarygodne, mimo że treść tych wyjaśnień została potwierdzona zeznaniami świadków: D. D. i M. B.

- art. 7, 410 i 414§1pkt1 kpk poprzez oparcie zaskarżonego wyroku na opinii biegłego z zakresu ruchu drogowego pomimo tego, że opinia ta nie odpowiada na wszystkie wątpliwości dotyczące ustalenia stanu faktycznego

A nadto:

2. orzeczenie środka karnego w postaci częściowego zadośćuczynienia, w wymiarze 3000zł, który nie uwzględnia występujących w sprawie okoliczności łagodzących,

3. orzeczenie wobec oskarżonego kary grzywny rażąco niewspółmiernie surowej, poprzez nieuwzględnienie sytuacji osobistej i majątkowej oskarżonego a jedynie oparcie ustaleń dotyczących wysokości kary na dochodach oskarżonego.

W konkluzji apelacji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu celem ponownego rozpoznania sprawy ewentualnie zmianę zaskarżonego wyroku i uznanie oskarżonego niewinnym zarzucanego mu czynu.

### ***Sąd zważył co następuje:***

Apelacja jest niezasadna a zawarte w jej treści zarzuty apelacyjne i argumentacja przywołana na ich poparcie nie znalazły akceptacji Sądu Okręgowego.

Oceniając materiał dowodowy zawarty w aktach sprawy, Sąd Okręgowy w całości podzielił zapatrywania Sądu Rejonowego zarówno w zakresie ustaleń faktycznych jak również w zakresie wymierzonej oskarżonemu kary i środka karnego.

Kontrola instancyjna nie wykazała, by Sąd Rejonowy dopuścił się naruszenia prawa procesowego przy ocenie dowodów w sprawie – art. 7kpk a jednocześnie by Sąd ten nie opierał się podczas ferowania wyroku na całokształcie ujawnionego trakcie postępowania materiału dowodowego – art. 410kpk

Analiza materiału dowodowego jest pełna i rzetelna. Wnioski jakie po jej dokonaniu wyciągnął Sąd Rejonowy są całkowicie uzasadnione a sposób i zasady oceny dowodów spełniają wymagania zawarte art. 7kpk.

Zdaniem Sądu zawarte w treści apelacji argumenty przywołane na poparcie zarzutów apelacyjnych są jedynie całkowicie subiektywną oceną dowodów i to dowodów selektywnie wskazanych.

Sąd Rejonowy wskazał zaś na jakich dowodach oparł się wydając wyrok, jakim dowodom dał wiarę a którym takiej wiarygodności wiary nie dał i dlaczego tak uczynił.

W szczególności podał, dlaczego nie dał w całości wiary wyjaśnieniom oskarżonego – w oczywisty sposób przeczą teżom głoszonym przez oskarżonego pewne i przekonujące dowody – w szczególności zapis monitoringu oraz szkic z miejsca zdarzenia.

Również treść opinii biegłego z zakresu ruchu drogowego, świadczy jednoznacznie o sprawstwie oskarżonego.

Zupełnie niezasadne są twierdzenia skarżącego, które zdyskredytować mają treść tejże opinii. Wbrew twierdzeniom skarżącego opinia ta jest rzetelna i pełna. Opinia ta zawiera w swojej treści całkowicie logiczne wnioski oparte rzetelną argumentacją.

Kluczową kwestią w sprawie jest bowiem oczywiście kwestia wskazania i ustalenia **bezpośredniego** sprawcy zdarzenia drogowego a takim właśnie bezpośrednim sprawcą wypadku drogowego jest oskarżony, który swoim zachowaniem naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym i w konsekwencji tego spowodował wypadek.

Opinia biegłego w tej właśnie – kluczowej kwestii nie pozostawia żadnych wątpliwości.

Oskarżony poprzez wykonywanie manewru skrętu w lewo dokonał przecięcia toru jazdy pokrzywdzonego i w **konsekwencji** do spowodowania wypadku drogowego. Okoliczności podnoszone przez skarżącego – kiedy oskarżony dostrzec miał pokrzywdzonego, w którym miejscu znajdowała się kamera monitoringu, jak manewr skrętu wykonywał kierowca ciężarówki, czy też to że **według** świadka M. B., pokrzywdzony pojawił się niespodziewanie nie mają z punktu widzenia ustalenia sprawcy wypadku znaczenia.

Jednocześnie Sąd Okręgowy nie dostrzega naruszenie art. 5 kpk. Niezależnie od braku zarzutu w tym zakresie, stwierdzić należy, iż takie naruszenie może mieć miejsce wówczas, jeżeli w sprawie zachodzą takie wątpliwości, których usunąć się nie da.

Takich wątpliwości w zakresie ustalenia stanu faktycznego sprawie nie ma.

Za całkowite spekulacje uznać należy kwestie oceny zachowania pokrzywdzonego w kontekście możliwości przewidzenia zachowania innych uczestników ruchu w tym oskarżonego.

Odnosnie zarzutu naruszenia przez Sąd rejonowy treści art. 424§1kpk to wobec braku jakiegokolwiek argumentacji tego zarzutu odniesienie się do niego jest niemożliwe.

Podnieść jedynie wypada, iż w ocenie Sądu Okręgowego sporządzone w sprawie uzasadnienie spełnia wymogi zawarte w treści art. 424§1 i 2kpk i zawiera wszystkie wymagane w tym przepisie elementy.

Sąd Okręgowy nie podzielił także argumentacji w zakresie rażącej niewspółmierności orzeczonej względem oskarżonego kary. Zdaniem Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy należycie wyważył wszelkie aspekty wpływające na wymiar kary – wskazał jakimi okolicznościami kwestii tej się kierował.

Także w ocenie Sądu Okręgowego orzeczona kara jest na tyle dolegliwa, że spełni swoje cele a w żadnej mierze nie jest karą rażąco surową – w szczególności w odniesieniu do wysokości dochodów uzyskiwanych przez oskarżonego oraz składników jego majątku.

Wymiar orzeczonej kary jest całkowicie do zaakceptowania.

Jednocześnie wskazać należy, iż trudno wymagać od Sądu Rejonowego by do kwestii odszkodowawczych Sąd ten odnosił się **w wyroku**, w tym znaczeniu, jakim wskazuje to skarżący w pkt III apelacji.

Mając powyższe względy na uwadze orzeczono jak w sentencji.